

Шапіро К.О., ст..гр. ФК-10-01
Науковий керівник:
к.е.н., проф. ЕАіФ Соляник Л.Г.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)

ЧИННИКИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Будівельна галузь є однією з найважливіших галузей народного господарств. Забезпечення ефективного функціонування та розвитку підприємств будівельної сфери в сучасних умовах вимагає від них постійних еволюційних зусиль в напрямку вдосконалення структури управління, розширення ринків збуту, підвищення якості продукції та послуг, розробки інвестиційної та інноваційної політики, за умов врахування максимальної кількості чинників мікро- та макросередовища.

Будівництво в Україні нині перебуває в стані занепаду: основні фонди зношені майже на 60%, у середньому на одну родину вони втричі менші, ніж у Росії, та вчетверо, ніж у Литві. У січні – вересні 2012 року підприємства виконали робіт на 42,1 млрд. грн., що у порівняних цінах становить 90,9% до обсягів будівництва попередніх років. Спад виробництва спричинений передусім скороченням обсягів зведення будівель та споруд на 10,6%, а також установлення інженерного устаткування будівель і споруд на 4,2%. Основним чинником розвитку підприємств будівельної галузі залишається збільшення собівартості робіт через подорожчання основних складових будівництва. З метою підтримки рівня рентабельності будівельні компанії вимушені підвищувати вартість робіт та послуг, що в результаті негативно впливало на динаміку попиту з боку замовників (інвесторів). Збитковість будівництва зменшує його інвестиційну привабливість. У минулому році кількість збиткових компаній перевищувала 55% від загальної кількості підприємств галузі.

Найближчим часом (10 – 15 років) будівництво нових виробничих об'єктів проводитиметься в незначних обсягах. Основними пріоритетними

напрямами структурної реорганізації промислового будівництва буде розширення, реконструкція, перепрофілювання і технічне переоснащення існуючих промислових об'єктів. На жаль, уряд не приділяє достатньої уваги промислому будівництву через підвищення затрат на соціальну сферу, як наслідок – обсяг бюджетних інвестицій у капітальне будівництво різко зменшився.

У розрізі житлового будівництва забудовники задля забезпечення рентабельності капіталу мають намір продовжити будівельні роботи на 43,1% об'єктів незавершеного будівництва, остаточно зупинити – на 24,9%. Характерною ознакою розвитку підприємства, є нестабільність, як стан відкритої системи при якому відбувається зміна її складу, структури та поведінки. Процес розвитку відбувається під впливом зовнішніх та внутрішніх чинників, разом з тим система має постійно функціонувати, щоб зберегти умови свого існування. Чітке визначення індикаторів зовнішніх та внутрішніх чинників, їх аналіз і оцінка дозволяють розробити адекватні управлінські стратегічні (місію, довгострокові цілі, завдання, обґрунтувати стратегію розвитку) і тактичні рішення (середньострокові цілі, завдання, економічна політика). Отже, головна проблема будівельної галузі України – формування позабюджетних інвестицій. На сьогоднішній день існує кілька можливих способів залучення ресурсів для кредитування будівництва і придбання житла. Джерелами цих ресурсів, зокрема, можуть виступати: населення, яке потребує поліпшення житлових умов; підприємства, що бажають розв'язати житлові проблеми своїх співробітників; державні органи управління і місцеві адміністрації; фінансові інвестори.

Список літератури:

1. Стан та перспективи розвитку будівельної галузі України. / В.В. Биба, В.С. Гаташ // Зб. наук. праць (галузеве машинобудування, будівництво). – Полтава: ПолтНТУ, 2013. – Вип. 4 (39). Том 2 – С. 3 – 9.
2. Верхоглядова Н. І. Система показників для управління стійкістю функціонування будівельного підприємства/ Н. І. Верхоглядова, І.В. Кононова // Вісник Хмельницького національного університету.– Х – 2011. – № 1. – С. 7-10
3. Шекшуєв О.А. Інноваційний розвиток будівельних підприємств як фактор підвищення стійкості та конкурентоспроможності / О.А.Шекшуєв /Коммунальное хозяйство городов: научно-технический сборник. [Серія: Економічні науки]. – 2009. – №. 87. – С. 152-156.